

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 17Csp/107/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118207630
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Johana Máčajová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2020:2118207630.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Johanou Máčajovou v právnej veci žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., Bajkalská 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31 335 004, proti žalovaným: 1. O. G., D.. XX.XX.XXXX, H. N. G. XXXX/XX, H., X. V. G., D.. XX.XX.XXXX, H. N. G. XXXX/XX, H., zastúpení: Mgr. Peter Kupka, advokát so sídlom Hlavná 23, Trnava, o zaplatenie 21.566,58 Eur s príslušenstvom, takt

rozhodol:

I. Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 18,527,68 Eur, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 16.125,23 Eur od 01.02.2017 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamieta.

III. Žalobca má voči žalovaným v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania spoločne a nerozdielne v rozsahu 61,50 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 12.09.2018, doručenu súdu dňa 17.09.2018, domáha voči žalovaným 1 a 2 zaplatenia sumy 21.566,58 Eur, úroku vo výške 6,49 % ročne zo sumy 15.658,97 Eur od 01.09.2018 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 16.125,23 Eur od 01.09.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXX X XX bola so žalovanými 1,2, uzatvorená Zmluva o mimoriadnom medziúvere č. XXXXXXXX X XX a stavebnom úvere č. XXXXXXXX X XX zo dňa 27.04.2010, v súlade s ktorou poskytol žalobca žalovaným medziúver vo výške 20.000 Eur. Čerpanie medziúveru sa uskutočnilo dňa 19.05.2010 sumou 2.436,74 Eur, dňa 19.05.2010 sumou 5.379,80 Eur, dňa 02.06.2010 sumou 8.183,46 Eur, dňa 29.07.2010 sumou 3.867,40 Eur, dňa 19.05.2010 na poplatok za spracovanie medziúveru vo výške 116,10 Eur, poplatok za vystavenie biankozmenky 16,50 Eur, zúčtované v súlade s čl. čl. II. zmluvy o úvere tak, že poplatok za mimoriadny medziúver a za biankozmenku sa zaúčtoval pri prvej výplate mimoriadneho medziúveru, pričom celková výška vyplateného mimoriadneho medziúveru bola znížená o výšku tohto poplatku. Žalovaní sa zaviazali do pridelenia cieľovej sumy splácať 6,49 % ročné úroky mimoriadneho medziúveru mesačnou splátkou vo výške 108,17 Eur splatnou do 15. dňa v mesiaci, ktorá bola v zmysle čl. II zmluvy o úvere časť „Mimoriadny medziúver“ bod 2, započítaná na dohodnuté úroky mimoriadneho medziúveru. Suma poskytnutého medziúveru bola základom pre výpočet úrokov medziúveru. Do pridelenia cieľovej sumy sa žalovaní zaviazali vkladať na účet zmluvy pravidelné mesačné vklady vo výške 54 Eur a poplatok za poistenie typu A vo výške 8,00 Eur, v zmysle čl. II zmluvy o úvere časť „Mimoriadny medziúver“ bod 2.

Žalovaní 1 a 2 porušili zmluvne dohodnuté podmienky a medziúver prestali riadne a včas splácať. Listom zo dňa 04.11.2015 žalobca vyzval žalovaných na doplatenie omeškaných splátok a vyrovnanie pohľadávok externých exekúcií, pričom žalovaných zároveň upozornil, že v prípade, ak omeškané

splátky nebudú doplatené, žalobca bude požadovať splatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou dobou splatnosti. Nakoľko omeškané splátky neboli doplatené, žalobca dňa 14.01.2016 vyhlásil mimoriadnu splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, žalobca zúčtoval nasporenú sumu vo výške 116,03 Eur so sumou poskytnutého medziúveru vo výške 20.000,00 Eur (poskytnuté úverové prostriedky), čo predstavuje po započítaní sumu 19.883,97 Eur (istina). Dlžná suma ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru predstavuje sumu vo výške 20.491,23 Eur, pričom pozostáva z istiny vo výške 19.883,97 Eur; z nezaplatených úrokov za úver vo výške 442,26 Eur, z nezaplatených poplatkov za poistenie spolu vo výške 24,00 Eur a nezaplatených poplatkov spolu vo výške 141 Eur, ktoré si žalobca neuplatňuje. Požadovaním predčasného splatenia úveru úverová zmluva nezaniká, žalobca v zmysle čl. VII. bod 6. úverovej zmluvy úročí istinu dohodnutým 6,49 % p. a. úrokom za úver a zároveň celý zostatok dlhu vyčíslený ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úrokom z omeškania 5,00 % p. a. odo dňa nasledujúceho po vyhlásení mimoriadnej splatnosti. Po vyhlásení mimoriadnej splatnosti bola znížená istina pohľadávky v sume 19.883,97 Eur o vykonané vklady spolu v sume 4.225,- Eur, istina tak predstavuje sumu 15.658,97 Eur. Žalovaná suma vo výške 21.566,58 Eur vyčíslená k 31.08.2018 pozostáva z: istiny 15.658,97 Eur, nezaplatených úrokov za úver ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti vo výške 442,26 Eur, - nezaplatených poplatkov za poistné ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti vo výške 24,00 Eur, 6,49 % úroku za úver od 15.01.2016 do 31.08.2018 vo výške 3.038,90 Eur, 5,00 % úroku z omeškania od 15.01.2016 do 31.08.2018 vo výške 2.402,45 Eur. Žalobca ako dôkazy označil a predložil Zmluvu o mimoriadnom medziúvere č. XXXXXXX X XX a stavebnom úvere č. XXXXXXX X XX zo dňa 27.04.2010, Všeobecné podmienky stavebného sporenia pre fyzické osoby, Oznamenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 14.01.2016, vrátane nedoručených zásielok, poslednú výzvu na úhradu zo dňa 04.11.2015 vrátane nedoručených zásielok, výpis z účtu stavebného sporenia a zosplateného medziúveru.

2. Vo veci súd vydal platobný rozkaz dňa 08.03.2019 pod č.k. 17 Csp /107/2018-32, voči ktorému podali žalovaní 1, 2 v zákonnej lehote odpor s vecným odôvodnením. V podanom odpore zo dňa 01.04.2019 uviedli, že považujú žalobcom uplatnené nároky v celom rozsahu za neopodstatnené, uvedené nároky istina s prísl. neexistujú. Žalovaní 1,2 žalobcovi žiadne peniaze nedlhujú, s platobným rozkazom ani návrhom na jeho vydanie nesúhlasia. Žalovaní 1,2 vznášajú voči žalobcom uplatnenej istine s prísl. námietku premičania. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru nebolo účinné, nakoľko takýto prejav vôle žalobcu nebol riadne doručený žalovanému 1,2, tento prejav vôle sa nedostal do dispozície žalovaného 1, 2 a preto nemohla nastať mimoriadna splatnosť úveru. Žaloba je tak predčasná. Citovaním ustanovení § 497 Obchodného zákonníka, § 52 od. 1,2, § 53 ods.1,2,3,5 Občianskeho zákonníka poukazujú na nutnosť posudzovať vzťah ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle spomínaných ustanovení, poukazujú na to, že pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť, pričom Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Za účelom neúčinného vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru navrhujú výsluchy strán sporu, výsluch svedka O. N..

3. Žalobca sa k odporu žalovaných vyjadril listom zo dňa 14.06.2019, nesúhlasí s tvrdeniami žalovaných v podanom odpore, o tom, že uplatnené nároky neexistujú, že žalobcovi žiadne peniaze nedlhujú, neuznáva ani vznesenú námietku premičania. Žalobca uvádza, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru bolo doručované žalovaným, doporučenú zásielku neprevzali do vlastných rúk, avšak, zásielka bola doručovaná na adresu ich trvalého pobytu, pričom platí zákonná fikcia doručenia v zmysle čl. VII, bod 7, podľa ktorej všetky oznámenia veriteľa sa považujú za doručené aj dňom uplynutia úložnej doby zásielky na pošte, po oznámení na adrese uvedenej v zmluve alebo pri zmene adresy na dodatočne klientmi písomne oznámenú adresu pre doručovanie. V prípade vrátenia zásielky bez jej uloženia na pošte z dôvodu, že sa dlžník na adrese nezdržiava, je odsťahovaný, alebo je neznámy, sa zásielka považuje za doručenú v deň, keď sa táto vrátila veriteľovi. Žalobca predkladá v prílohe Uznanie dlhu zo dňa 29.02.2016, podpísané žalovanými, žalobcovi doručené dňa 03.03.2016, preukazujúce existenciu splatnej pohľadávky voči nim. Žalovaní porušili zmluvné podmienky, mimoriadny medziúver prestali splácať riadne a včas. Listom zo dňa 04.11.2015 boli na doplatenie dlhu vyzvaní, ako aj upozornení na možnosť požadovať splatenie celého dlhu spolu

s príslušenstvom pred dohodnutou dobou splatnosti. Nakoľko k úhrade splátok nedošlo ani po výzve, dňa 14.01.2016 žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť dlhu, na základe čoho žalobca má za to, že jeho nárok je nepochybný a trvá na ňom v plnom rozsahu.

4. Žalovaní vo svojom ďalšom vyjadrení zo dňa 14.10.2019 sa pridŕžajú už vyslovenej argumentácie v podanom odpore, opakovane namietajú účinnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, z dôvodu jeho riadneho nedoručenia žalovaným 1,2. Poukazujú na čl. VII. Bod 7. Zmluvy o mimoriadnom medziúvere, nakoľko uvedené ustanovenie narúša teóriu dôjdenia vo vzťahu k mimoriadnej splatnosti. Podľa neho zmluva uvedené zjednodušené doručovanie ustanovuje len na písomnosti zasielané veriteľom, a nie naopak, čo spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovaných. Uvádza, že podľa časti E čl. XXI. Všeobecných podmienok pre stavebné sporenie fyzických osôb sa písomné oznámenia stavebného sporiteľa považujú za doručené dňom ich prevzatia v ústredí stavebnej sporiteľne. Dokument predložený žalobcom - Uznanie dlhu zo dňa 29.02.2016 podľa názoru žalovaných 1,2 nespĺňa náležitosti na označenie dôkazu, nevyplýva z neho, aké skutočnosti majú byť preukázané (prítom poukazuje na uzn. NS SR, sp.zn. 4Cdo 262/2009 zo 18.08.2010). V súvislosti s uvedeným návrhom žiada súd o uplatnenie sudcovskej koncentrácie, a aby na uznanie dlhu neprihliadal, nakoľko uplynula neprimerane dlhá doba od začatia konania a predloženia uvedeného dokumentu, nič žalobcovi nebránilo uvedenú písomnosť doložiť skôr. V ďalšom poukazuje na ust. § 4 ods.2 zákona č. 258/2001, poukazujú na absenciu náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na základe čoho je úver bezúročný a bez poplatkov. Podaný návrh žalobcu z uvedených dôvodov žiadajú zamietnuť.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením so Žalobou zo dňa 12.09.2018, Zmluvou o mimoriadnom medziúvere č. XXXXXXXX X XX a stavebnom úvere č. XXXXXXXX X XX zo dňa 27.04.2010, Všeobecnými podmienkami stavebného sporenia pre fyzické osoby, Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 14.01.2016, vrátane nedoručených zásielok, poslednej výzvy na úhradu zo dňa 04.11.2015 vrátane nedoručených zásielok, výpisom z účtu stavebného sporenia a zosplatneného medziúveru, ako aj ostatným obsahom spisového materiálu, keď pojednával v neprítomnosti riadne ospravedlneného žalobcu v zmysle § 180 CSP a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

6. Strany sporu dňa 27.04.2010 uzavreli Zmluvu o mimoriadnom medziúvere č. XXXXXXXX X XX a stavebnom úvere č. XXXXXXXX X XX. V súlade so zmluvou sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkom mimoriadny medziúver vo výške 20.000,00 Eur, pričom po pridelení cieľovej sumy o stavebnom sporení a pri dodržaní zmluvných podmienok, ako aj VOP pre zmluvy o stavebnom sporení sa mimoriadny medziúver zmení na stavebný úver č. XXXXXXXX X XX vo výške cca 12.000,00 Eur. Dlžníci sa zaviazali do pridelenia cieľovej sumy splácať úroky mimoriadneho medziúveru vo výške 6,49 % ročne pravidelnými mesačnými splátkami v sume 108,17 Eur ako aj poplatok za poistenie typu A vo výške 8,00 Eur, celkovo 116,17 Eur mesačne, a do pridelenia cieľovej sumy vkladat' na účet stavebného sporenia pravidelné mesačné vklady vo výške 54,00 Eur. Splátky boli splatné k 15. dňu mesiaca. Ďalej sa účastníci zmluvy dohodli, že veriteľ je oprávnený uspokojovať z mesačnej splátky svoje poplatky v nasledovnom poradí: sankčné úroky, poplatky, úroky a istinu. Žalovaný 1 a žalovaný 2 ako spoludlžník boli povinní plniť zmluvné povinnosti, vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutým príslušenstvom v zmysle uzatvorenej zmluvy. Finančné prostriedky medziúveru boli čerpané dlžníkmi (resp. poskytnuté veriteľom) dňa 19.05.2010 sumou 2.436,74 Eur, dňa 19.05.2010 sumou 5.379,80 Eur, dňa 02.06.2010 sumou 8.183,46 Eur, dňa 29.07.2010 sumou 3.867,40 Eur. Z výpisu z účtu vyplýva, že poplatky za spracovanie medziúveru vo výške 116,10 Eur a poplatok za vystavenie bianko zmenky vo výške 16,50 Eur boli dňa 19.05.2010 zaúčtované pri prvej výplate medziúveru tak, že celková výška vyplateného medziúveru bola znížená o výšku týchto poplatkov.

7. Žalovaní 1 a 2 porušili zmluvne dohodnuté podmienky a medziúver prestali riadne a včas splácať. Listom zo dňa 04.11.2015 žalobca vyzval žalovaných 1,2 na doplatenie omeškaných splátok a vyrovnanie pohľadávok externých exekúcií, pričom žalovaných zároveň upozornil, že v prípade, ak omeškané splátky nebudú doplatené, žalobca bude požadovať splatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou dobou splatnosti. Žalovaní výzvu prevzali dňa 09.11.2015, pričom omeškané splátky žalobcovi nezaplatili. Žalobca dňa 14.01.2016 vyhlásil mimoriadnu splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom. Zásielky s oznámením o mimoriadnej splatnosti adresované žalovaným 1, 2 sa vrátili z adresy trvalého pobytu žalobcovi dňa 11.02.2016 ako neprevzaté v odbernej lehote. Ku

dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru žalobca zúčtoval nasporenú sumu vo výške 116,03 Eur so sumou poskytnutého medziúveru vo výške 20.000,00 Eur (poskytnuté úverové prostriedky), čo predstavuje po započítaní sumu 19.883,97 Eur (istina). Dlžná suma ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (14.01.2016) predstavovala sumu vo výške 20.350,23 Eur a pozostávala z istiny vo výške 19.883,97 Eur, z nezaplatených 6,49 % p. a. úrokov za medziúver do zosplatnenia spolu vo výške 442,26 Eur a nezaplatených poplatkov za poistenie spolu vo výške 3 x 8,00 Eur, t. j. 24,00 Eur. Po vyhlásení mimoriadnej splatnosti žalovaní 1 a 2 uskutočnili vklady vo výške 4.225 Eur, zvyšnú časť dlžnej sumy žalovaní 1 a 2 žalobcovi doposiaľ neuhradili.

8. Na nariadenom pojednávaní žalobca svoju neúčasť ospravedlnil z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti zástupcu, pričom súhlasil s rozhodnutím v jeho neprítomnosti, a to na základe listinných dôkazov založených v spise. Zároveň uviedol, že od podania žaloby neboli zo strany žalovaných vykonané žiadne úhrady. Právny zástupca žalovaných navrhol, aby súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalobcu, nakoľko žalobcom uvedený dôvod neúčasti nie je vážny. Poukázal pritom na rozhodnutie KS Trnava sp.zn. 10Co/150/2017 zo dňa 20.06.2018, podľa ktorého vážnymi okolnosťami sú také okolnosti, ktoré znemožňujú účasť na pojednávaní z objektívnych dôvodov, napr. úraz, choroba, neúčasť z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti a nenavyšovania trov konania, pričom dôvody uvedené žalobcom nedosahujú intenzitu a závažnosť takéhoto dôvodu. Žalovaní zotrávajú na svojich vyjadreniach, ako aj na návrhoch na vykonanie dôkazov. Právny zástupca poukazuje, že petit žaloby nespĺňa náležitosti žaloby, ide o návrh na vydanie platobného rozkazu, nie je uvedená alternatíva návrhu na vydanie rozsudku. Požadujú výsluch svedka p. O. N., ktorý je súrodencom žalovaného 1. V rozhodujúcom čase mal prístup do spoločnej poštovej schránky, a teda má sa v konaní vyjadriť, či sa v čase doručovania oznámenia o mimoriadnej splatnosti v ich spoločnej schránke nachádzalo oznámenie pošty o uložení zásielky danej písomnosti (tzv. žltý lístok). Z výsluchu žalovaných 1,2 na otázky ich právneho zástupcu ohľadne doručovania písomnosti o mimoriadnej splatnosti úveru tieto uviedli, že uvedená písomnosť im nebola doručená, neoznámili im ani iné osoby, ktoré majú prístup do ich poštovej schránky, že by mali takúto zásielku uloženú na súde. Do schránky mali prístup žalovaní 1,2, ich syn a brat p. O. N.. Zástupca žalovaných namieta určitosť jednostranného úkonu oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, v ktorom sa neuvádza, aká exekúcia je dôvodom vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru.

9. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

10. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

11. Podľa § 504 Obchodného zákonníka, Dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

12. Podľa § 369 ods. 3 Obchodného zákonníka, Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

13. Podľa § 1 ods. 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení ku dňu uzavretia Zmluvy, Zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru 1) na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu.

14. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom (1). Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany,

ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné (2). Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (3). Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (4).

15. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení ku dňu uzavretia zmluvy, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

16. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení ku dňu uzavretia zmluvy, Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

17. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení ku dňu uzavretia zmluvy, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

18. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka v znení ku dňu uzavretia zmluvy, Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

19. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 a 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

20. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

21. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

22. Podľa § 8 ods.2 zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení, po splnení zmluvne dohodnutých podmienok má stavebný sporiteľ nárok na pridelenie stavebného úveru.

23. Podľa § 9 ods.1 zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení, stavebný sporiteľ získa stavebný úver, ak dodrží zmluvne dohodnuté podmienky stavebného sporenia a spĺňa podmienky poskytnutia stavebného úveru.

24. Podľa § 9 ods.2 zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení, výška stavebného úveru sa rovná rozdielu medzi cieľovou sumou a vkladmi sporiteľa, vrátane úrokov, štátnych prémie, ak sa poskytnú (§ 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1992/310/20130610.html>>), a iných zdrojov.

25. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca ako veriteľ a žalovaný 1 ako dlžník a žalovaný 2 ako spoludlžník uzavreli dňa 27.04.2010 Zmluvu o mimoriadnom medziúvere č. XXXXXXXX X XX a stavebnom úvere č. XXXXXXXX X XX, v súlade s ktorou sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovaným 1,2 medziúver vo výške 20.000 Eur a žalovaní sa zaviazali splatiť úver pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 116,17 Eur, a to 6,49 % ročný úrok za medziúver vo výške 108,17 Eur a poplatok za poistenie typu A vo výške 8,00 Eur. Do pridelenia cieľovej sumy sa dlžníci zaviazali vkladať na účet stavebného sporenia vklady vo výške 54 Eur. Suma poskytnutého medziúveru bola základom pre výpočet úrokov medziúveru. Žalovaným bol poskytnutý medziúver v plnej výške 20.000 Eur, splátka 6,49 % p. a. úroku za medziúver tak predstavovala sumu vo výške 108,17 Eur. Základom pre výpočet výšky splátky úroku za medziúver bola suma skutočne poskytnutého medziúveru vo výške 20.000 Eur.

Celkový vklad s vkladom na konto sporenia tak predstavoval sumu 162,17 Eur (108,17 Eur + 54 Eur). V súlade s čl. V. v spojení s čl. VI. zmluvy o úvere žalovaní sa zaviazali platiť poplatok za poistenie typu A pravidelnými mesačnými platbami vo výške 8,00 Eur.

26. Predmetnú Zmluvu o úvere súd posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú, nakoľko žalobca ako právnická osoba konal pri uzatváraní a plnení zmluvy v rámci predmetu svojho podnikania a žalovaní ako spotrebiteľia takto nekonali. Súd ustálil, že na predmetnú zmluvu sa okrem § 497 a nasl. Obchodného zákonníka vzťahujú aj ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka upravujúce režim spotrebiteľských zmlúv v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy a zákon č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení.

27. Žalobca svoju povinnosť splnil a žalovaným poskytol medziúver vo výške 20.000 Eur. Žalovaní 1 a 2 svoju povinnosť splácať medziúver v dohodnutých mesačných splátkach neplnili, preto ich žalobca vyzval výzvou zo dňa 04.11.2015 na úhradu omeškaných splátok stavebného sporenia vo výške 414,37 Eur a splátok medziúveru vo výške 572,85 Eur, a to najneskôr do 30.11.2015 a súčasne ich upozornil na možnosť vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru. Žalovaní 1 a 2 uvedenú výzvu prevzali dňa 09.11.2015, v stanovenom termíne dlžnú sumu neuhradili a žalobca následne listom zo dňa 14.01.2016 vyhlásil ku dňu 14.01.2016 okamžitú splatnosť celého zostatku úveru a vyzval žalovaných na jednorazové zaplatenie zostatku neuhradeného úveru v celkovej výške 20.491,23 Eur, ktorý pozostával z istiny vo výške 19.883,97 Eur, z nezaplatených úrokov za úver do zosplatenia vo výške vo výške 442,26 Eur, nezaplatených poplatkov spolu vo výške 141 Eur a z nezaplatených poplatkov za poistenie spolu vo výške 3 x 8,00 Eur, t. j. 24,00 Eur. Po vyhlásení mimoriadnej splatnosti žalovaní 1 a 2 uskutočnili vklady vo výške 4.225 Eur, zvyšnú časť dlžnej sumy žalovaní 1 a 2 žalobcovi doposiaľ neuhradili.

28. Obranu žalovaných ohľadne neúčinnosti mimoriadnej splatnosti úveru z dôvodu jeho nedoručenia súd nepovažuje za dôvodnú. Poukazuje na úpravu doručovania v zmysle čl. VII, bod 7 zmluvy, podľa ktorej všetky oznámenia veriteľa sa považujú za doručené aj dňom uplynutia úložnej doby zásielky na pošte, ide o tzv. fikciu doručenia, ktorou boli doručované obom žalovaným aj písomnosti s oznámením vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, doporučenú zásielku neprevzali do vlastných rúk, pričom zásielka bola doručovaná na adresu ich trvalého pobytu, na základe čoho žalobca uplatnil zákonnú fikciu doručenia v zmysle čl. VII, bod 7 zmluvy. Zásielky boli dňa 19.01.2016 uložené na pošte, žalobcovi sa vrátili dňa 11.02.2019 s poznámkou zásielka neprevzatá v odbernej lehote. Súd poukazuje na skutočnosť, že zásielka žalobcu obsahujúca výzvu na úhradu omeškaných splátok zo dňa 04.11.2015 spolu s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti bola obom žalovaným doručená osobne, a to dňa 09.11.2015, čiže o možnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti vedomosť mali, obrana žalovaných ohľadne doručovania oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru sa potom súdu javí ako účelová. Z uvedeného dôvodu nepripustil súd ani výsluch svedka p. O. N., ktorý mal preukázať, že v rozhodnom čase sa v schránke žalovaných nenachádzal tzv. "žltý lístok". Uvedený dokaz považoval súd za nadbytočný a nehospodárny, svedeckou výpoveďou navrhnutého svedka nie je možné uvedenú skutočnosť relevantne preukázať, súd má doručovanie preukázané z priloženej doručky, pričom nemá dôvod ju spochybňovať. Navyše súd dáva do pozornosti, že negatívna skutočnosť, že v spoločnej schránke sa "žltý lístok" nenachádza, sa v konaní nedá preukázať. Ide o tzv. negatívnu dôkaznú teóriu, t. j. pravidlo, že neexistencia (niečoho) majúca trvalý trvajúci charakter sa zásadne nepreukazuje. (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 31. mája 2010, sp. zn. 6 Cdo 81/2010). Námitka žalovaných o neurčitosti vyhlásenia o mimoriadnej splatnosti, nakoľko nie je konkretizovaná exekúcia, ktorá je dôvodom mimoriadnej splatnosti úveru, je rovnako bez právneho významu, nakoľko zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva povinnosť veriteľa uvádzať uvedenú skutočnosť, pokiaľ sú naplnené dôvody v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka.

29. Uplatnený nárok považuje žalovaný za premlčaný, avšak bez akejkoľvek konkretizácie, súd s uvedeným názorom nesúhlasí, nárok bol uplatnený na súde žalobným návrhom dňa 17.09.2018, k mimoriadnej splatnosti úveru došlo dňa 14.01.2016, od uvedeného dňa začína plynúť všeobecná 3-ročná premlčacia doba, pričom táto by uplynula až 14.01.2019, teda návrh bol podaný včas pred jej uplynutím.

30. V danom prípade neprichádzala do úvahy ani aplikácia zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, nakoľko ustanovenia uvedeného zákona v § 1 ods. 2a vylučujú aplikáciu v prípade zmluvy o poskytnutí úveru 1) na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné

alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu. Účel poskytnutého úveru je v samotnej zmluve uvedený v čl. 1 bod 2, a to: a) nadobudnutie vlastníctva bytu, rodinného domu, vrátane súvisiacich drobných stavieb, bytového domu, alebo ich častí, b) výstavba, prístavba, nadstavba, vstavba, stavebné úpravy bytu, domu...c) modernizácia a obnova bytu...atď. Následne tak neprichádzala do úvahy ani prípadná aplikácia bezúročnosti úveru ako dôsledok chýbajúcich náležitostí zmluvy o úvere.

31. Ohľadne namietanej skutočnosti zástupcom žalovaných o tom, že petit žaloby nespĺňa náležitosti žaloby, nakoľko ide o návrh na vydanie platobného rozkazu, pričom nie je uvedená alternatíva návrhu na vydanie rozsudku, súd uvádza, že uvedené nie je takou vadou návrhu, aby súd nemohol rozhodnúť vo veci rozsudkom. Súd poukazuje na § 267 CSP upravujúci postup súdu po podanom včasnom odpore s vecným odôvodnením, kedy súd nariadi pojednávanie vo veci. To, že petit žalobného návrhu nie je formulovaný alternatívne aj ako rozsudok, nie je žiadnou prekážkou pre rozhodnutie vo veci, procesné predpisy výslovne postup súdu po podaní odporu upravujú v uvedenom ustanovení.

32. Súd nevyhovел ani návrhu zástupcu žalovaných rozhodnúť vo veci rozsudkom pre zmeškanie, nakoľko súd má za to, že nie je splnená podmienka, že by žalobca svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnil včas a vážnymi okolnosťami. Súd má za to, že žalobca svoju neprítomnosť na pojednávaní riadne ospravedlnil, keď súdu bolo dňa 02.01.2020 doručené ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti zástupcu, pričom súhlasil s rozhodnutím v jeho neprítomnosti, a to na základe listinných dôkazov založených v spise. Súd mal za to, že nie je možné v danom prípade formalisticky aplikovať ustanovenia § 278 CSP bez posudzovania okolností daného prípadu. Zmeškaním nie je bez ďalšieho neprítomnosť strany na pojednávaní, tzn. ak sa strana na pojednávaní síce nezúčastní, avšak v spore si doposiaľ uplatnila svoje procesné práva, a to podaním vyjadrenia k odporu, ako aj riadnym ospravedlnením neúčasti na pojednávaní, spor v takomto prípade nemôže stratiť len pre jej neprítomnosť bez toho, aby súd nemal povinnosť s jej argumentáciou sa vyrovnáť. Navyše neúčasť žalobcu nebránila vecnému rozhodnutiu sporu, žalobca nežiadal ani o odročenie z dôvodu jeho neprítomnosti, naopak, súhlasil s prejednaním a rozhodnutím aj v jeho neprítomnosti. Na základe uvedeného súd nerozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalobcu v zmysle návrhu zástupcu žalovaných, nakoľko by uvedené bolo porušením práva strany sporu na spravodlivý súdny proces.

33. Súd ďalej uvádza, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou strán konania, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

34. Vzhľadom na vyššie uvedené súd považoval žalobu v časti o zaplatenie istiny vo výške 15.658,97 Eur (19.883,97 Eur - 4.225 Eur), úroku za úver vo výške 442,26 Eur (ide o úrok za medziúver vo výške 6,49 % ročne zo sumy 19.883,97 Eur do 14.01.2015, t.j. do mimoriadneho splatnenia), poplatkov za poistenie vo výške 24,00 Eur (3 x 8,00 Eur) za dôvodnú, preto jej v tejto časti vyhovel. V časti požadovaného úroku z úveru po vyhlásení okamžitej splatnosti úveru žalobu ako nedôvodnú zamietol.

35. Aplikčná prax súdov sa otázkou priznania úrokov za úver po splatnosti pohľadávky a teda popri úrokoch z omeškania či iných sankciách už zaoberala. Podľa ustálenej súdnej praxe (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo 143/98, rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30. júna 2015 sp. zn. 6Co/190/2014, Uznesenie Ústavného súdu SR č.k. IV. ÚS 476/2012-14 zo dňa 18.09.2012) dohodnuté úroky (zmluvné úroky) z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu. Keďže jednorazovým zosplatením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatenia, počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatením úveru a s protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy (rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30. júna 2015 sp. zn. 6Co/190/2014). Od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania v zmysle § 369 Obchodného zákonníka, resp. 517 Občianskeho zákonníka. V rozsudkoch súdov sa zmluvné dojednanie povinnosti platiť úroky popri úrokoch z omeškania označilo za obchádzanie zákonného

pravidla zakotveného v § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka o administratívnom strope úrokov z omeškania (napr. rozsudok KS v Prešove vo veci 6Co 182/2011).

36. Súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 23Co/345/2017-68 zo dňa 17.09.2018, ktorý v ods. 14 uviedol: Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatnenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto kruciálnom rozdieli spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov od spotrebiteľa. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatnení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatnenej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekonformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd takýto stav v žiadnom prípade nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ak by navyše odvolací súd takúto zmenu justifikoval, podporil by nielen hrubú nadvládu veriteľa, ale zároveň by podporoval aj stav, v ktorom veriteľ nie je nútený vymáhať svoju pohľadávku a odplatné úroky mu majú nahradiť stav jeho potenciálnej nečinnosti, resp. stav nespôsobilosti spotrebiteľa vrátiť požičanú istinu jednorazovo. Takéto konanie veriteľa však nepožíva v slovenskom právnom poriadku nijakú právnu ochranu a ani preto niet titulu na inkasovanie odplatných úrokov. Uvedenou úvahou sa odvolací súd prirodzene dostáva aj v poradí k ďalšiemu zásadnému záveru, spočívajúcemu v skutočnosti, že keďže jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou. Povedané inak v protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a nar. vl. 87/1995 Z. z. Ak by sa žalobca odplatných plnení napriek vyššie uvedenému výkladu neplatnosti dojednania dovoľával aj v čase po jednostrannom mimoriadnom zosplatnení úveru, neprešli by tieto nároky testom citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a nar. vl. alternatívne (podľa povahy zmluvnej úpravy) subsidiárne ani testom § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka.

37. Žalobca v žalobe tvrdil, že požadovaním predčasného splatenia úverová zmluva nezaniká a žalobca v zmysle čl. VII bod 6. úverovej zmluvy úročí istinu dohodnutým 6,49 % p.a. úrokom za úver. Žalobca však nemá nárok na úroky za poskytnutie úveru po zosplatnení úveru ani v prípade, ak to bolo stranami dohodnuté, a to s poukazom na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 23Co/345/2017-68 zo dňa 17.09.2018, ktorý v ods. 16 uviedol: Z dôvodov vysvetlených a uvedených vyššie, dohoda, podľa ktorej má spotrebiteľ popri úrokoch z omeškania prípadne ďalších sankciách platiť po splatnosti pohľadávky aj úroky za poskytnutie úveru do splatenia úveru spôsobuje značnú nerovnováhu ku škode spotrebiteľa, predstavuje značné zhoršenie postavenia spotrebiteľa oproti zákonnému pravidlu, ktoré chráni spotrebiteľa v úverových vzťahoch pred nadmerným navýšením dlhu oproti výške úveru.

Je nepravdepodobné, že by spotrebiteľ takúto dohodu individuálne vyjednal s dodávateľom, ktorý zaobchádza so spotrebiteľom čestne a rovnocenne (C-415/2011, AZIZ). Zákon reguluje úroky za úver bez časovej úpravy a preto dohoda o takýchto úrokoch je odklonom od dispozitívnej úpravy a je nielen v neprospech spotrebiteľa, ale vyvoláva hrubú nerovnováhu v neprospech slabšej zmluvnej strany. Navyše sa takáto dohoda dostáva do rozporu aj s ustanovením § 3a vl. n. 87/1995 Z. z. Treba hovoriť o neplatnosti takejto dohody (o úrokoch popri úrokoch z omeškania) pre rozpor so zákonom (§ 39 a § 52 ods. 2 v spojení s § 517 ods.2 OZ).

38. Vzhľadom na uvedené súd žalobu v časti o zaplatenie úrokov po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru vo výške 6,49 % ročne od 15.01.2016 do 31.08.2018 vo výške 3.038,90 Eur a od 01.09.2018 do zaplatenia, ako nedôvodnú zamietol.

39. Podľa ustanovenia § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

40. Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

41. Podľa § 10c nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov, účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

42. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (hlavné refinančné operácie) ku dňu 15.01.2016 bola vo výške 0,5%.

43. Žalobca si uplatnil i úrok z omeškania, ktorý mu súd priznal v uplatnenej výške 5,00 % ročne ku dňu omeškania (na webovej stránke www.nbs.sk <<http://www.nbs.sk>>. v čase omeškania predstavovala výška úrokovej miery 0,05 % + 8 bodov, t.j. 8,05 % ročne, žalobca požadoval úroky z omeškania iba vo výške 5,00 %, preto mu ich súd priznal iba v uvedenej výške). Žalobca vyhlásil okamžitú splatnosť úveru ku dňu 14.01.2016 a žalovaní 1 a 2 dlžnú sumu neuhradili, preto sa nasledujúcim dňom, t.j. 15.01.2016 dostali do omeškania. Súd preto uložil žalovaným 1 a 2 povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne vyčíslený úrok z omeškania od 15.01.2016 do 31.08.2018 vo výške 2.402,45 Eur a úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 16.125,23 Eur od 01.09.2018 do zaplatenia.

44. Na základe uvedeného súd priznal žalobcovi proti žalovaným 1 a 2 celkovo sumu 18.527,68 Eur pozostávajúcu z neuhradenej istiny vo výške 15.658,97 Eur, úroku za úver vo výške 442,26 Eur, poplatkov za poistenie vo výške 24,00 Eur, z vyčísleného úroku z omeškania od 15.01.2016 do 31.08.2018 vo výške 2.402,45 Eur a úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 16.125,23 Eur (dlžná suma bez vyčíslených úrokov z omeškania) od 01.09.2018 do zaplatenia.

45. Podľa § 255 ods. 2 CSP, Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

46. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

47. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

48. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 255 ods. 2 CSP podľa pomeru úspechu tak, žalobca má voči žalovaným v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania spoločne a nerozdielne v rozsahu 61,50 %, keď žalobcovi bola zo sumy 22.944,8 Eur s príslušenstvom (istina 15.658,97 eur, úroky

442,26 eur, poplatky 24,00 eur, úroky z úveru po zosplatnení do 31.08.2018 vo výške 3.038,90 eur, úroky z úveru po zosplatnení od 01.09.2018 do rozhodnutia súdu vo výške 1.378,22 Eur, úrok z omeškania po zosplatnení do 31.08.2018 vo výške 2.402,45 Eur) priznaná suma 18.527,68 Eur s príslušenstvom (istina 15.658,97 Eur, úroky 442,26 Eur, poplatky 24,00 Eur, úrok z omeškania po zosplatnení do 31.08.2018 vo výške 2.402,45 Eur), z čoho vyplýva hrubý úspech žalobcu 80,75 % a hrubý úspech žalovaných 19,25 %, a teda konečný čistý úspech žalobcu je 61,50 % (80,75 % - 19,25 %), čo v konečnom dôsledku znamená nárok žalobcu na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 61,50 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Trnava. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z.